

Psalm 84: *Quam dilecta!*

(Voor de koorleider, op 'De Gititische';
v. de zonen van Korach een musiceerstuk.)

*Zalig wie zetelen in uw huis,
immer
zullen zij u loven.*

Wij, de rozen, de cornus, de vinken,
de mieren en de pissebedden, de madeliefjes,
natuurlijk de boom,
en ik

genoten samen in de tuin van ons
stilleven in geuren en kleuren,
in de laatste warme stralen
van de zon in deze zoele zomeravond.

Uit een ver venster druppelde zacht
een gouden regen van pianoklanken,
tonen vertoonden zich amper,
nootjes hipten als musjes in het gras,
soms zweefde een rubato voorbij.

Alles was goed.

Maar plotseling stopte de muziek,
een godvergeten vloek klonk
samen met de klap van de klep
van de piano. Een wolk van woede
trok traag over de tuin.

De rozen schrokken zich dor, de mussen
vluchtten de boom in, die
hen beschermde met haar bladeren, de
madeliefjes sloegen de handen voor de ogen,
de zon nam een wolk voor haar gezicht en
alle kleuren werden donkerbruin.

Wij, de rozen, de cornus, de vinken,
de mieren en de pissebedden, de madeliefjes,
natuurlijk de boom,
en ik

moesten opnieuw beginnen. Maar we
hadden goede hoop. Altijd nog waren wij
samen.